

NOVÁ KOMEDIE 2024

MEZINÁRODNÍ
FESTIVAL
MLADÝCH TVŮRCŮ
5—12/4

IDENTITA-REVOLUCE-IDENTITA- REVOLUCE-IDENTI-

– je motto letošního ročníku mezinárodního festivalu mladých tvůrců Nová komedie. Zároveň vyjadřuje rozpoložení dnešního člověka, jenž se ve světě válečných konfliktů, environmentální krize, osobních vyhoření a sílící chudoby cítí ohrožen, či dokonce ztracen. Jenže musí tvořit a být aktivní. Chce-li si udržet identitu, nesmí se bát revoluce. Ve střední Evropě ještě stále máme demokracii a svobodu, i když se ji mnozí politici a političky snaží „regulovat“, přesto umělci, které jsme pozvali na festival, stále mohou svobodně vyprávět o světě a vy se v dubnu na jejich tvorbu můžete přijít podívat do Komedie. Vybírejte tedy pečlivě:

Revoluce a Den opričníka vypráví o Rusku včera a dnes, o tom, že se nemění, jak ostatně ukázala i nedávná vražda opozičního politika Alexeje Navalného v sibiřské trestanecké kolonii. Zlo a teror zkrátka v Rusku zůstávají. Inscenace z Německa a Slovenska vznikly podle próz běloruského spisovatele Viktora Martinoviče a ruského autora Vladimira Sorokina a režiséři Philipp Arnold a David Vyhnanek v nich vystihují mefistofelské mocenské aparáty, které znásilňují mocí – sledují, manipulují, vydírají, ponižují a zabíjejí.

Elektra přijede z rumunského města Kluže, hovoří se v ní však maďarsky a vznikla podle hry starořeckého politika a dramatika Sofokla. Je to jevištní báseň Botonda Nagyho se silnou vizuální a hudební složkou zobrazující rodinu s patologickými vztahy. Což se od zrození lidstva také příliš nemění, ale někdy přichází revoluce – či rebelie – osobní. *S večerem přichází tíseň* vypráví o tomtéž, o členech jedné rodiny, kteří žijí vedle sebe, ale ne spolu, o depresi a cizotě. Opět se ale povedlo polské režisérce Małgorzate Wdowik na základě románu nizozemského nebinárního spisovatelstva Marieke Lucas Rijneveld vytvořit inscenaci s něžnou poetikou, jež činí temný příběh snesitelnějším. Jeviště je zahaleno mrazivě třpytivým i heboučkým popraškem sněhu, ze kterého ční socha výtvarníka Jana Bazsaka, a valí se přes něj rozličná světelná záře. Právě

tato scénografie Bazsaka a Aleksandra Prowalińskiego byla nedávno oceněna na prestižním polském festivalu Božská komedie.

Texty k inscenacím *Amatéři* a *Převozníci* napsala slovenská dramatička Lenka Garajová a vypovídají především o pocitech a touhách mladé generace, vyprávějí o „bezstarostné“ budoucnosti, kdy se lidé stanou domácími mazlíčky umělé inteligence, a o konci, který není absolutní. Budou se odehrávat v komorních prostorech – v netypicky upraveném divadelním foyer a druhá v intimním uspořádání, kde budou herci i diváci usazeni na jevišti. Obě slovenské inscenace režiséra Šimona Ferstla jsou s živou hudbou Martina ISO Krajčára, jehož tvorba osciluje na pomezí elektronické a kvartarové muziky.

Samozřejmě jsme ani letos nezapomněli na děti. Hned první festivalový den se mohou v divadelním lexikonu Jakuba Maksymova *A jako Antarktida* stát průvodci a najít touhu poznávat svět a uvědomit si křehkost rovnováhy mezi člověkem a přírodou. Nebudou chybět ani tučňáci a iglú.

A i letos připravujeme debaty s inscenátory. Divadelní pole tradičně rozšíříme koncertem písničkářů Kvietah a Člověka krve a výstavou *Scénické krajiny* malířky Jitky Mikoláškové a sochařky Sárky Svobodové. V letošním ročníku také přinášíme programovou novinku, a to večer slam poetky, kde vystoupí Karin Bílíková, Dr. Filipitch a Anatol Svahilec.

Lenka Dombrovská
programová kurátorka divadla Komedie

PROGRAM

pátek 5/4 18.00

JAKUB MAKSYMOW

A JAKO ANTARKTIDA

režie Jakub Maksymow

Bábkové divadlo Žilina, Slovensko

sobota 6/4 18.00

SCÉNICKÉ KRAJINY

vernisaž výstavy obrazů Jitky Mikoláškové

a soch a objektů Sary Svobodové

19.00

KONCERT KVIETAH A ČLOVĚK KRVE

20.30

IDENTITA-REVOLUCE-IDENTITA-REVOLUCE-IDENTI-

slam poetry večer, vystoupí Karin Bílíková, Dr. Filipitch
a Anatol Svahilec

neděle 7/4 19.30

VIKTOR MARTINOVIČ, PHILIPP ARNOLD A ROSE REITER

REVOLUCE

režie Philipp Arnold

Münchener Volkstheater, Německo

pondělí 8/4 19.30

VLADIMIR SOROKIN

DEN OPRIČNÍKA

+ debata po představení

režie David Vyhnánek

Divadlo Petra Mankoveckého, Bratislava, Slovensko

PROGRAM

úterý 9/4 19.30

LENKA GARAJOVÁ

PŘEVOZNÍCI

+ debata po představení

režie Šimon Ferstl

Divadlo Petra Mankoveckého, Bratislava, Slovensko

středa 10/4 19.30

LENKA GARAJOVÁ

AMATÉŘI

režie Šimon Ferstl

Divadlo Petra Mankoveckého, Bratislava, Slovensko

čtvrtek 11/4 19.30

MARIEKE LUCAS RIJNEVELD A ROBERT BOLESTO

S VEČEREM PŘICHÁZÍ TÍSEŇ

+ debata po představení

režie Małgorzata Wdowik

Teatr Pantomimy, Vratislav, Polsko

pátek 12/4 19.30

SOFOKLÉS, ÁGNES KALI A BOTOND NAGY

ÉLEKTRA

+ debata po představení

režie Botond Nagy

Maďarské divadlo v Kluži, Maďarsko/Rumunsko

Více informací na:

www.mestskadivadlaprazska.cz/repertoar/festivaly/

A JAKO ANTARKTIDA

JAKUB MAKSYMOW
BÁBKOVÉ DIVADLO ŽILINA, SLOVENSKO

PÁTEK 5/4
18.00

Tentokrát vás pozveme do divadla jako průvodce! Vypravíme se na antarktický kontinent, což je prázdný prostor, kterému vládne místo člověka ukrutná zima. Antarktida je jediný kousek světa, který nepatří nikomu, nevlastní ho žádná lidská bytost, ani žádná mocnost. Je to ukázkový příklad dohody mezi všemi existujícími krajinami a symbol toho, že nad všemi nerovnostmi může zvítězit neutuchající touha poznávat svět, chránit ho a uvědomovat si křehkost rovnováhy mezi člověkem a přírodou. Poznejte úžasné tajemství planety Země prostřednictvím divadelního lexikonu.

V inscenaci jsou použity principy live cinema.

SCÉNÁŘ A REŽIE: JAKUB MAKSYMOW
DRAMATURGIE A PŘEKLAD: MATEJ TRUBAN
SCÉNA, LOUTKY A KOSTÝMY: OLGA ZIĘBIŃSKA
HUDBA A ZVUKOVÝ DESIGN: LAZAR NOVKOV

HRAJÍ: ANNA HOMOLKA-ČITBAJOVÁ,
BARBORA JURÍČKOVÁ, MIROSLAVA
MRAVCOVÁ, BIBIÁNA TARASOVIČOVÁ

Premiéra 24. února 2023.
Délka představení je 60 minut bez přestávky.
Určeno pro diváky od 7 let.
Představení je ve slovenštině.

RECENZE

„... Zvolená forma encyklopedie přináší přesně pojmenované informační celky, inscenace je ovšem plynulá, nepůsobí rozkouskovaně nebo repetitivně. Postupně se dozvídáme více o abecedně řazených heslech, například: deník, guáno, jižní pól, mléko, oceán, záře... Jedná se o bohaté informace o Antarktidě, historii jejího dobývání lidmi a životě zdejší fauny. Jsou však podány na pozadí zajímavé a dobře zvládnuté formy, takže nenudí. Inscenace pracuje s humorem, ale i s drsnou realitou přírody.“

Lenka Dzadíková: *Ve sněhu a ledu* (Loutkař)

„... Inscenace je atraktivní pro diváky, zejména pro ty dětské, díky estetickým a vzdělávacím hodnotám. Z reakcí dětí na premiéře bylo patrné, že inscenaci přijaly s radostí a že je forma i obsah zaujaly. Dnešní diváci nemají s formou jevištní koláže problém, naopak jako perspektivní se ukazuje forma audiovizuálního zpracování, i když ne jediná.“

Iva Hledíková:
A jako audiovizuální Antarktida (kød)

JAKUB MAKSYMOW
(* 1992)

Je divadelní režisér, dramaturg a autor. Je absolvent Katedry alternativního a loutkového divadla na DAMU a věnuje se zejména loutkovému divadlu v kombinaci s nejrůznějšími technologiemi a netradičními formami. Zvláštní místo v jeho tvorbě zaujímá divadlo objektů, které zkoumá i teoreticky. Režisoval na Slovensku, v Srbsku, Bosně a Hercegovině, Severní Makedonii či v Německu. Jeho stálou spolupracovnicí je scénografka Olga Ziębińska. Maksymow experimentuje s výrazovými prostředky a technologiemi, vytváří autorské inscenace. Na principu live cinema byly založeny inscenace *Chronoškratkovia*, která měla premiéru v Bratislavském bábkovém divadle roku 2019, nebo *Kubík* uvedená v mnichovském Kindertheater Fraunhofer roku 2021. Principy ruhařské práce využil v inscenaci *Na vukovom tragu* (Pozorište Mladih, Novi sad, 2018). S rozmanitými fyzikálními experimenty pracoval v *Tesloví*, jenž měl premiéru v divadle Komodie roku 2021. Zároveň zkoumá možnosti, jak s divákem komunikovat i mimo konvenčně vycílené pole lineárního příběhu. *A jako Antarktida* (Bábkové divadlo Žilina, 2023) je divadelní lexikon, *Komodo* (Divadlo Lampion, 2021) obsahuje interaktivní pasáže připomínající dětskou hru. Stal se Talentem roku 2020 v Cenách Divadelních novin. Získal také několik ocenění z evropských festivalů, například Cenu Jana Borney festivalu Dítě v Dlouhé, Hlavní cenu festivalu PIF v Záhřebu, Cenu za nejlepší inscenaci na Prvním srbském Assitej festivalu.

SCÉNICKE KRAJINY

VERNISÁŽ VÝSTAVY OBRAZŮ
JITKY MIKOLÁŠKOVÉ
A SOCH A OBJEKTŮ SÁRY SVOBODOVÉ

SOBOTA 6/4
18.00

JITKA MIKOLÁŠKOVÁ
(* 1995)

Je absolventka ateliéru Malířství IV (u Martina Mainera a Marka Meduny) na Akademii výtvarných umění v Praze. Její práce zahrnuje převážně krajinomalbu s důrazem na atmosféru prostředí, scéničnost, včetně figurativních výjevů, což má znázorňovat aktivní účastníky děje, již stojí v kontrastu k okolnímu pasivnímu prostředí. Ve své tvorbě se vrací ve vzpomínkách do dětství na chalupu a její okolí, kde pozorovala nejrůznější světelné jevy neznámého charakteru. Zajímá ji dualita mezi světlem a temnotou, což interpretuje jako duchovní obraz krajiny a jako paradoxní sepětí strachu a naděje.

SÁRA SVOBODOVÁ
(* 1996)

Absolvovala sochařství v ateliéru Lukáše Rittsteina na Akademii výtvarných umění v Praze. Vystudovala SUPŠ sv. Anežky České v Českém Krumlově – obor kamenosochařství, kde od roku 2015 vystavuje na Vánočních slavnostech svůj debut sochu medvěda. Její předešlá studia na AVU se ubírala k restaurování kamene, ale čase změnila obor na moderní sochařství. Ve své aktuální sochařské tvorbě se Sára zajímá o zvířecí tematiku, dále o podobnosti mezi zvířetem a člověkem – ať už tělesné, či povahové.

KONCERT KVIETAH A ČLOVĚK KRVE

MAGDALENA FENDRYCHOVÁ AKA KVIETAH
(* 1998)

Je zpěvačka a skladatelka. Ve své tvorbě pohybuje se na žánrovém pomezí rocku, popu a folku popisuje nevšední události a pocity pomocí všedních obrazů. Nebojí se ani aktivistických témat, která schovává v poetických textech. Své debutové album s názvem *Hejno černejch koček* vydala v loňském roce pod labelem Divnosti. Aktuálně nahrává druhé album *Díky, včely* a zkouší s novou kapelou The Kvietas. Kvietah jste mohli živě slyšet v Radiu Proglas, v pořadu *On Air* Radia Wave nebo v podcastu *ArtCafé*.

JAN SENFT AKA ČLOVĚK KRVE
(* 1993)

Je básník a písničkář ze Stříbrné Skalice. Jeho písně se odehrávají v nejistém čase, přesto však rezonují s každým prožíváním v dnešní i zítřejší době. Ve svých magicko-folkových skladbách básní o své rodné krajině kolem Stříbrné Skalice ležící v Posázaví i dalších ponurých a polozapomenutých místech napříč Českem. Debutoval albem *V kuchyni* roku 2020. Stejnomený singl několikrát vyhrál hitparádu Velká sedma na Radiu 1. Angažuje se ve spolcích, které popularizují zapomenutá místa na Stříbrnoskalicku.

SOBOTA 6/4
19.00

IDENTITA-REVOLUCE-IDENTITA- REVOLUCE-IDENTI-

SLAM POETRY VEČER,
VYSTOUPÍ KARIN BÍLÍKOVÁ,
DR. FILIPITCH A ANATOL SVAHILEC

SOBOTA 6/4
20.30

KARIN BÍLÍKOVÁ VÁPENIČKOVÁ
(* 1994)

Vystudovala českou a německou filologii na Ostravské univerzitě a poté obor herectví na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU. Je dvojnásobnou mistryní žen ve slam poetry. Hrála v Národním divadle, v divadle Komedie, v Jihočeském divadle, ve Studiu Hrdinů a společně s Antonii Formanovou kočovně loutkohraje maňásky s hvězdičkou za červeným paravánem. Jako Autorka v domě uvede letos v A studiu Rubin svou autorskou hru. Ve svém knižním debutu *Do Puntíku* se pokouší zodpovědět nezodpověditelné otázky života a světa. Nejradši má svého syna, muže a psa Bajaju, ve volném čase vytváří koláže z razítek a časopisu *Host* (který ji už nebaví číst) a renovuje starý nábytek.

FILIP KORYTA AKA DR. FILIPITCH
(* 1989)

Je mistr ČR ve slam poetry a trojnásobný mistr ČR v duo slamu. Narozen stejného dne jako Andrej Babiš či Keanu Reeves. Občasný básník (sbírky *Chlípnost*, *S tebou a bez tebe* a *Fotogenické problémy*),

trochu prozaik (autobiografická kniha *Falknov Calling*), kdysi hudebník (skupiny Friday, Glajstr Duo a diCaprio), častokrát moderátor, vystudovaný pedagog (aprobace čeština/psychologie, čemuž dodnes nerozumí). Miluje vodní meloun, bojí se hadů. Živí se tím, že mluví, případně tím, že mluví o mluvení, eventuálně tím, že se pokouší učít lidi mluvit.

VÁCLAV ŠINDELÁŘ AKA ANATOL SVAHILEC
(* 1994)

Je český slamer, wikipedista a politický aktivista. Studoval obor produkce na DAMU v Praze, studium nedokončil. Do slam poetry vstoupil roku 2014, v témže roce získal titul mistra ČR. Tvoří pevně neimprovizované slamové texty. V červnu 2019 vystupoval před zhruba čtvrtmilionovým publikem na největší demonstraci po roce 1989 na pražské Letenské pláni. Přednesl svoji báseň *Motýle na Letné*. Samonákladem vydal roku 2016 autorský debutový sborník *Emu mele maso*, v roce 2018 vydal u nakladatelství Nugis Finem Publishing druhý slamový sborník *Přeče se to nevyhodí*. Roku 2020 pak vydal třetí z knih básní *Motorové sáně*.

REVOLUCE

**VIKTOR MARTINOVIČ,
PHILIPP ARNOLD A ROSE REITER
MÜNCHNER VOLKSTHEATER, NĚMECKO**

NEDĚLE 7/4
19.30

Divoká honička ulicemi Moskvy končí strašlivou havárií, ze které zbude jen hromada šrotu. Než se Michail stačí vzpamatovat, stává se z něho viník této fatální autonehody. Pokud do pěti dnů neuhradí obrovskou škodu, musí do vězení. Díky nečekanému finančnímu daru se mu na poslední chvíli podaří vytáhnout hlavu z oprátky. Z jeho nových štědrých přátel se však vyklube mocný tajný spolek, neproniknutelná síť s bezpočtem členů, jejichž démonický vůdce Bát'a tahá z podsvětí za nitky a od základů ovládá politiku, média, vědecké i právní instituce. Michail slepě vkročí do této komunity a dostává se do víru událostí, který ho zavede přímo do centra moci. Úkoly ve jménu organizace ho přivádějí na pokraj jeho morálních jistot a zároveň se mu jako mávnutím kouzelného proutku otevírají dveře: z obyčejného vysokoškolského pedagoga na fakultě architektury se závratnou rychlostí stává prorektorem s vlastními zaměstnanci a drahým autem. Za jeho raketovým vzestupem se ale skrývá naprostá podřízenost. Může se revoluce ještě zdařit?

Běloruský spisovatel Viktor Martinovič ve svém románu z roku 2021 proniká do soukolí mocenského aparátu, v němž se prolíná sledování a manipulace, závislost a vydírání, ponižování a odměna. V Michailovi odkrývá průměrného inteligentního občana, který se postupně nechává svést temnou stránkou moci a nevědomky pracuje na udržení systému, proti kterému se snaží bojovat.

REŽIE: PHILIPP ARNOLD
DRAMATURGIE: ROSE REITER
SCÉNA A KOSTÝMY: BELLE SANTOS
VIDEO: SEBASTIAN PIRCHER
ELEKTROAKUSTICKÁ KOMPOZICE:
ADEL AKRAM ALAMEDDINE
SVĚTELNÝ DESIGN: DAVID JÄKEL

HRAJÍ: STEFFEN LINK, LORENZ HOCHHUTH,
ELKE PETRI, PASCAL FLIGG, MARAL
KESHAVARZ, JAKOB IMMERVOLL,
ANTON NÜRNBERG

Premiéra 23. března 2023.
Délka představení je 140 minut s přestávkou.
Představení je v němčině s českými titulky.

RECENZE

„... U látek, které vypovídají o věcech odehrávajících se na jiném geografickém místě, existuje nebezpečí exotického vyznění. Z tohoto pohledu zvolil Philipp Arnold správný přístup: scéna navržená Bellem Santosem je prázdná a vypadá

jako modré plátno, což dodává ději charakter projekce, která zůstává nedořečená díky režisérovu odstupu od realitou prosyčeného příběhu. Vídea Sebastiana Pirchera, která se střídají s detailními live záběry na herce, také poskytují abstrakci: neukazují Putinovu tvář ani vojenské pochody, ale sledují cesty moskevskými ulicemi a stanicemi metra.“

Dorte Lena Eilers: *Vítejte v našem cirkuse*
(www.nd-aktuell.de)

PHILIPP ARNOLD
(* 1990)

Je divadelní režisér, vystudoval obor Performativní umění na Goldsmiths University of London. Během studií i po nich byl opakovaně asistentem Katie Mitchell, mj. v berlínské Schaubühne, vídeňském Burgtheateru, Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspiel Köln, na Salcburském festivalu a v Londýně. V Londýně vytvořil i svá první díla: v roce 2014 byla jeho instalace *World War 3: Homosexuals Against Human Rights* nominována na britský SPILL Festival, ve stejném roce se jeho performance *I'm In Love With Vladimir Putin* uváděla v londýnském Battersea Arts Centre. Později pracoval jako asistent režie v Deutsches Theater Berlin. Zde spolupracoval mj. s Karin Henkel, Tomem Kühnelem & Jürgenem Kuttnerem, Sebastianem Hartmannem, Friederike Heller a René Polleschem. Od roku 2017 následovaly jeho vlastní režijní práce v Deutsches Theater Berlin. Jeho inscenace hry Rainera Wernera Fassbindera *Tropfen auf heiße Steine* byla v roce 2018 pozvána na festival Radikal jung v mnichovském Volkstheateru a v roce 2020 byla jeho premiéra hry Ferdinanda Schmalze *der Tempelherr* pozvána na festival Heidelberger Stückemarkt. V mnichovském Volkstheateru nastudoval hry *Kdo zabil mého otce*, *Macbeth*, *Misanthrop*, *Jak je důležité mítí Filipa* a *Ztracená čest Kateřiny Blumové*. Philipp Arnold je od sezony 2021/22 kmenovým režisérem mnichovského Volkstheateru.

DEN OPRIČNÍKA

+ debata po představení
VLADIMIR SOROKIN, MARKÉTA BOCKOVÁ
DIVADLO PETRA MANKOVECKÉHO,
BRATISLAVA, SLOVENSKO

PONDĚLÍ 8/4
19.30

Rusko roku 2027. Znovunastolená vláda cara a jeho osobní policie zvané opričnina. Krajina izolovaná od zbytku světa na cestě zpět k minulosti a barbarství. Jazyk a myšlení 16. století v kombinaci s moderními technologiemi a ruským nacionalismem. Opričníci v červených mercedesech a metalových kabátech. Metal na jevišti, Sorokinův sarkasmus a slovanský rap. Co se děje s těmi, kteří se pro ideu vlastní výjimečnosti dobrovolně vzdávají svobody a nechávají se znásilňovat mocnými?

1565. 2006. 2024. 2027. Není to jedno? Den za dnem. Kdo nesouhlasí, jde z kola ven.

Vladimir Sorokin roku 2006 napsal dystopickou představu o budoucnosti Ruska. Zobrazuje ji prostřednictvím rozhovoru řadového člena znovuzrozené opričniny Andreje Daniloviče Komjagy, který přežívá jeden běžný den až nebezpečně se podobající současnosti.

Roku 1565 si car Ivan IV. Hrozný vybral ke své osobní ochraně tisíc strážců – opričníků. Jejich úlohou bylo bojovat proti mocenským snahám bojarsko-knižecí aristokracie, udržovat absolutistickou moc panovníka, a především odstraňovat všechny „zrádce“, tedy nepřátele Ivana Hrozného. V podstatě měli funkci tajné policie – pátrali po oněch zrádcích, vyslyšali je, mučili a popravovali.

AUTOR: VLADIMIR SOROKIN
PŘEKLAD: JÁN ŠTRASSER
ADAPTACE: MARKÉTA BOCKOVÁ
KONCEPT, REŽIE, DRAMATURGIE:
DAVID VYHNÁNEK A MARKÉTA BOCKOVÁ
HUDBA: TOMÁŠ RÁLIŠ, TOMÁŠ DALECKÝ
STRÍH: MARTIN ŠPETÍK
TECHNIKA: SLAVOMÍR ŠMÁLIK
SCÉNA: MATÚŠ ĎURAN
KOSTÝMY: DOMINIKA KATONOVÁ

HRAJÍ: KRISTIÁN BARAN, JAKUB JABLONSKÝ,
LENKA LIBJAKOVÁ, TOMÁŠ POKORNÝ,
SAMUEL TEICHER
PRODUKCE: KAROLÍNA KOVÁČOVÁ

Premiéra 9. června 2023.
Délka představení je 90 minut bez přestávek.
Určeno pro diváky od 15 let.
Představení je ve slovenštině.
V představení se kouří a používá stroboskop,
který není vhodný pro diváky s epilepsií.

Vznik inscenace podpořil Fond na podporu umění jako hlavní partner. Za podporu patří poděkování také Nadaci Tatra Banky.

DAVID VYHNÁNEK
(* 1999)

Vystudoval herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Poté nastoupil ke studiu činoherní režie na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě, kde úspěšně režíroval inscenace *Gaunerů, Čekání na Godota* či *Caligula*. Již během studií spolupracoval například s Divadlem Petra Mankoveckého, Moravským divadlem Olomouc, Městským divadlem Mladá Boleslav. V současné době je kmenovým režisérem a dramaturgem ostravského Divadla Mír. Po ukončení studií nastudoval různé tituly například Sorokinova *Dne opričníka* a Jiráskovu *Vojnarku* až po komedie typu *Blbec k večeři*. Aktivně se věnuje i dramaturgii, scenáristice a rozhlasové tvorbě. Je zástupcem začínající generace režisérů, v současnosti se věnuje nejruznějším divadelním projektům napříč žánry a styly.

MARKÉTA BOCKOVÁ
(* 1996)

Vystudovala Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, obor Divadelní dramaturgie a dramatická tvorba, studium absolvovala magisterským představením *Caligula* a loutkovou inscenací *Agatha*. Již během studií začala spolupracovat s profesionálními divadly v Česku, na Slovensku i v Polsku, například se Studiem G, divadlem Ticho & spol., Národním divadlem moravskoslezským, Divadlem Petra Mankoveckého, Starym Teatrem. Pro slovenský rozhlas napsala několik her. Vedle dramaturgie, psaní a příležitostných překladů z polštiny a francouzštiny se věnuje činoherní, a především loutkové režii (spolupráce s Divadlem loutek Ostrava). S kolektivem Stopy snov prostřednictvím metody divided theatre se věnuje také práci s herci se specifickými potřebami.

PŘEVOZNÍCI

+ debata po představení
LENKA GARAJOVÁ
DIVADLO PETRA MANKOVECKÉHO,
BRATISLAVA, SLOVENSKO

ÚTERÝ 9/4
19.30

Smrt je definitivní. Mysleli si, dokud nezemřel jejich kamarád Emil. Od toho okamžiku je smrt novým členem party a chce překvapit, zaskočit, rozesmát, zaujmout. Například možností žít nadále ve virtuálním prostoru.

Jsou generací, která odchází jinak a drží smutek jinak. Mají vlastní pravidla a posmrtné rituály. Umí se dokonale připravit a dokonale truchlit. Zdánlivé pochopení nacházejí na svém profilu. Umí zpívat, plavat, tancovat, konverzovat a nezapadnout do davu. Skutečná blízkost je ovšem zaskočí. Vše je v pohledu tasmánského vlka.

TEXT A DRAMATURGIE: LENKA GARAJOVÁ
REŽIE: ŠIMON FERSTL
SCÉNA A KOSTÝMY: LAURA ŠTORCELOVÁ
SVĚTELNÝ DESIGN: MATÚŠ GAVORNÍK
HUDBA: MARTIN ISO KRAJČÍR

OBSAZENÍ: EDITA KOPRIVČEVIČ BORSOVÁ,
JAKUB JABLONSKÝ, LENKA LIBJAKOVÁ,
TOMÁŠ POKORNÝ, TOMÁŠ TUREK

Premiéra 30. ledna 2022.

Délka představení je 90 minut bez přestávky.

Představení je ve slovenštině.

Projekt podpořil Fond na podporu umění.

RECENZE

„... Emilova vernisáž pravděpodobně nenechá chladným nejednoho návštěvníka. Divadelníci z Divadla Petra Mankoveckého vytvořili působivou scénickou koláž – poměrně úspornou v inscenačních prostředcích, ale komplexní v pohledu na zdánlivě nepříjemnou okolnost konce lidského života. Mimořádně – kdybyste věděli, že do roka zemřete, změnili byste něco ve svém životě? A co pro vás znamená přátelství?“

Martina Mašlárová:
Emil a jeho (naši) přátelé (mloki.cz)

LENKA GARAJOVÁ
(* 1988)

Vystudovala Vysokou školu múzických umění v Bratislavě. Jako dramaturgyně působila v divadlech LAB, Divadlo Astorka Korzo '90, Per.ART, o. z., Slovenské národné divadlo Bratislava, Divadlo J. Palárika v Trnavě, Mestské divadlo Žilina, Divadlo A. Duchnoviča v Prešově, Divadlo Ludus v Bratislavě, Divadlo Petra Mankoveckého. Externě vyučovala dramaturgii na VŠMU. Vyprofilovala se jako autorka divadelních a rozhlasových dramaturgií a textů. Několik jich uvedlo Městské divadlo Žilina, např. *Smrt obchodního* © v režii Michaela Vyskočáňiho. Text *Hostel Tchekhov* režíroval v Divadle LAB Marián Amsler. Spolupráce s Divadlem Petra Mankoveckého začala hrou *Převozníci*, za kterou byla nominovaná na divadelní Cenu DOSKY v kategorii Mimořádný počín v oblasti činoherního divadla.

ŠIMON FERSTL
(* 1990)

Je absolvent herectví na Vysoké škole múzických umění v Bratislavě. Poté se stal zakladatelem a principálem Divadla Petra Mankoveckého, kde působí od roku 2015. V současné době pokračuje doktorandským studiem na Katedře režie a dramaturgie VŠMU, kde se věnuje zkoumání a rozvoji nezřízovaného divadla na Slovensku. V Divadle Petra Mankoveckého režíroval inscenace *Bůh je DJ*, *Proces*, *Útěk od divočiny*, *Převozníci* a *Amatéri*. Věnuje se především autorskému divadlu a jeho práce je primárně spojená s domovským Divadlem Petra Mankoveckého. Od roku 2021 je členem stand-up seskupení Silné řeči.

AMATÉŘI

LENKA GARAJOVÁ
DIVADLO PETRA MANKOVECKÉHO,
BRATISLAVA, SLOVENSKO

STŘEDA 10/4
19.30

Po podivné době klimatické krize, sociálních nerovností a každodenního vyhoření přichází doba neustálého blaha. Žádné krize, povinnosti, žádná nerovnoprávnost, peníze dostanete na počkání. Vaší úlohou je jen zvládnout tu nekonečnou dovolenou. O vše ostatní se postará umělá inteligence. Vítejte v novacénu.

Lidé jsou rozmazlovaní domácí miláčkové, vzácné rostlinky v botanické zahradě. Přezívají dobu zalévání a dobu hnojení, neustále jsou vystavení slunci.

Tak co ještě chybí třem mladým amatérům? Proč ta neustálá nespokojenost? Vždyť je rok 2164 a bude party. Přijdeš?

REŽIE: ŠIMON FERSTL
DRAMATURGIE: LENKA GARAJOVÁ
ASISTENTKA DRAMATURGIE:
RÁCHEL RIMARČIKOVÁ
SCÉNA A KOSTÝMY: LAURA ŠTORCELOVÁ
ASISTENTKA SCÉNOGRAFIE:
DANIELA MESÁROŠOVÁ
CHOREOGRAFIE: STANISLAVA VLČEKOVÁ
HUDBA: MARTIN ISO KRAJČÍR,
KRIS KRIMM [KRISSE]
SVĚTELNÝ DESIGN: RÓBERT MAČKAY
PRODUKCE: KAROLÍNA KOVÁČOVÁ
FOTO, VIZUÁL: JURAJ MRAVEC

OBSAZENÍ: ŠIMON FERSTL, JAKUB
JABLOŇSKÝ, LENKA LIBJAKOVÁ, MARTIN ISO
KRAJČÍR, KRIS KRIMM, TOMÁŠ POKORNÝ

Premiéra 8. prosince 2023.

Délka představení je 90 minut bez přestávky.
Představení je ve slovenštině.

V představení se používá stroboskop, který není vhodný pro diváky s epilepsií.

Inscenace je nominovaná na ocenění Grand Prix, vítěz bude vyhlášen v květnu během 20. ročníku festivalu Nová dráma/New Drama. Projekt podpořili Fond na podporu umění a Bratislavský kraj. Za podporu děkujeme Nadaci SPP a Nadaci Tatra Banky.

RECENZE

„Nesčetněkrát jsme viděli, jak by mohla vypadat umělecky zpracovaná budoucnost této planety. Najít originální přístup k tomuto tématu proto není snadné. Na tvůrčí cestě číhají nástrahy klíšé nebo opakování cizích nápadů. V divadle je tato cesta o to obtížnější, že mu konkuruje technicky vyspělejšímu film nebo jiná digitální média. Přesto se Divadlu Petra Mankoveckého podařilo v nové inscenaci Amatéri vytvořit iluzi světa z budoucnosti.“

Naše úvahy o budoucnosti v poslední době ovlivňuje nejen klimatická krize, ale také rozvoj umělé inteligence. Právě ta určuje charakter světa v roce 2164, který dramatička Lenka Garajová ve své hře vykresluje. Umělá inteligence se postarala o to, že všechny současné problémy, od klimatické krize až po vyhoření a psychické problémy, zmizely, takže všichni mohou žít pohodlný život v hojnosti a svobodě.

...

DPM potvrzuje své významné místo na mapě slovenského divadla. Našlo svou poetiku a profiluje se jako atraktivní, stylové a inteligentní divadlo, které má své městské publikum především z řad mladší či střední generace. A co je bonusem, ví, pro koho tvoří, a tím vychází samo ze sebe.“

Diana Pavlačková: *Tak kdy?
Kdy budeme šťastní?* (mloki.sk)

S VEČEREM PŘICHÁZÍ TÍSEŇ

+ debata po představení

MARIEKE LUCAS RIJNEVELD A ROBERT BOLESTO

TEATR PANTOMIMY, VRATISLAV, POLSKO

ČTVRTEK 11/4
19.30

„Když je člověk podchlazený, musí se s ním zacházet, jako by byl z porcelánu. Sebemenší dotek může být smrtící.“

Inscenace podle knihy *S večerem přichází tíseň* Marieke Lucase Rijnevelda, jednoho z nejvýraznějších talentů současné nizozemsky psané literatury, vypráví o pokusech konfrontovat se s tragédií, která vězní desetiletou hrdinku i její blízké ve světě pohrouženém ve smutku. Je to také příběh o dozrávání a o konci dětství. A především o potřebě znovunalezení smyslu ve smrti. Svět, v němž vládne věčná zima a pronikavý chlad, je plný magického myšlení, zaklínadel a modliteb. Vidíme ho očima malé dívky vstupující do období dospívání. Je zároveň pozorovatelkou událostí, vypravěčkou i tvůrkyní fantazie – uchovává vzpomínky na tragédii, bojuje s pocity viny i zodpovědnosti za rodiče, potýká se s bodáním prázdnoty.

Plastičnost světa viděného z perspektivy dítěte i dětská představitelství zachycená v knize umožňují vytvářet ze zaznamenaných prožitků obrazy. Tyto obrazy se stávají samostatnými mikropříběhy. Zneklidňující každodennost, z níž režisérka vytváří vizuální rovinu inscenace, se skládá také z pozorování pout mezi lidmi a zvířaty. To nám umožňuje podívat se lépe na vztahy v rodině – rodině, která žije vedle sebe, nikoli spolu.

Knihy *S večerem přichází tíseň* získala v roce 2020 prestižní Mezinárodní Man Bookerovu cenu. Vyšla také v českém překladu v roce 2021 v nakladatelství Argo (překlad Veronika Havlíková ter Harmsel).

REŽIE: MAŁGORZATA WADOWIK
DRAMATURGIE: MAGDALENA KOMORNICKA
SCÉNOGRAFIE, SVĚTELNÝ DESIGN:
ALEKSANDR PROWALIŃSKI
KOSTÝMY: MAJA SKRZYPEK
HUDBA: AGATA ZEMLA
SOCHY: JAN BASZAK

HRAJÍ: AGNIESZKA DZIEWA, URSZULA KUŚNIERZ, ANNA NABIAŁKOWSKA, KAROLINA PACZKOWSKA, ARTUR BORKOWSKI, ELOY MORENO GALLEGO, JAN KOCHANOWSKI, JAKUB PEWIŃSKI

Premiéra 3. března 2023.
Délka představení je 90 minut bez přestávky.
Určeno pro diváky od 15 let.
Inscenace se zabývá tematikou smrti, deprese a sexuálního chování mládeže.
Představení je v polštině s českými titulky.

Inscenace byla oceněna na 16. mezinárodním divadelním festivalu Božská komedie v Krakově v kategoriích Nejlepší scénografie a Nejlepší vedlejší ženská role pro Urszulu Kuśnierz.

RECENZE

„Tato inscenace mohla vzniknout jedině v divadle Teatr Pantomimy. Díky mimořádnému umu i vnitřní disciplíně umělců se stírá rozdíl mezi člověkem a zvířetem. Každý z nás se může stát obětním darem. Těla hrají v této inscenaci důležitější roli než slova, ať už vyřčená, nebo promítnutá na zadní stěnu. Umělci jsou dlouhé chvíle nehybně strnulí, často se pohybují jakoby ne ze své vůle a jen tehdy, když musí. Jsou to těla v područí cizích sil, snad zla.“

...

„Smrt je v tomto mimořádném performativním projektu nakonec překonána a poražena krásou! Dobré umění dokáže nadchnout a pomáhá přežít. Inscenaci S večerem přichází tíseň rozhodně musíte vidět a slyšet, a především ji musíte zažít!“

Mirosław Kocur:
O stávání se sebou (Teatralny.pl)

„Małgorzata Wdowik se svým souborem vytvořila vynikající a neobyčejnou senzualní inscenaci, která se silně otiskne do paměti. Ačkoli je zde důležitý sám text, síla této inscenace spočívá v maximálním nasycení slova vědomým i nevědomým konáním, které vytváří často surrealistické výjevy, jež na dlouho uvážnou v divákově podvědomí. Zřejmě není lepší cesta, jak oživit postavy z Rijneveldovy sněžící koule a ukázat nám, jak se my sami, žijí a vcelku normální lidé, v důsledku tragédie měníme ve voskové figuríny, figurky z laciné třetky, jež může Bůh či osud libovolněkrát zasypat umělým sněhem neštěstí. Nemluvě o ceně, jakou za to platí naše děti ponechané samy sobě. S večerem přichází tíseň není ‚příjemná‘ a ‚fajn‘ inscenace, ale každý by ji rozhodně měl vidět. Pro vlastní dobro!“

Tomasz Domagała:
V Rijneveldově sněžící kouli – o inscenaci S večerem přichází tíseň v rež. Małgorzaty Wdowik z vratislavského Teatru Pantomimy (Domagalasiekultury.pl)

MAŁGORZATA WDOWIK
(* 1988)

Je divadelní režisérka a dramatička. Více než dominance režiséra si cení společného tvůrčího procesu. Studovala divadelní vědu na Univerzitě Adama Mickiewicze v Poznani, poté byla přijata na režii na varšavské Divadelní akademii. Debutovala v roce 2016 v lodžském divadle Teatr Nowy im. Kazimierza Dejmka experimentální inscenací *Julius Cézar věří v ráno* na základě textu Tamy Antonijevič inspirovaného Shakespeare. Ve stejném roce režírovala také inscenaci *Příběh trička aneb Jak je dobré narodit se na Západě* ve štětínském divadle Teatr Współczesny, která se věnuje otázkám spojeným s neokolonialním modelem světa, upozorňuje na nevědomost spotřebitelů a obrací se s výzvou k divákům coby „účastníkům“ západního kapitalismu. Koprodukční projekt několika organizací *Fotbalisté* (2016) získal hlavní cenu ministra kultury a národního dědictví na 6. fóru mladé režie v Krakově. V dalších inscenacích tematizovala emoce. Roku 2018 uvedla v TR Warszawa *Strach*, temnou a znepokojivou inscenaci podle textu Roberta Bolesta, další sezonu zahájila *Hněvem* v Teatru Powszechném ve Varšavě, do něhož obsadila čtyři chlapce ve věku 12–15 let. Roku 2021 měla premiéru ve varšavském Nowym Teatru inscenace *Stud*, pojednávající o třech generacích žen jedné rodiny a dědičnosti. Performance *Pojmenuj to příjemně* byla její další tvůrčí spoluprací s Martou Ziótek. V galerii vytvořily „pokoj zuřivosti“ – místo plné předmětů, na nichž bylo možné si vylít vztek. V roce 2015 reprezentovala Polsko na Pražském Quadriennale – instalace *Hranice krajiny* jí vynesla třetí místo v soutěži o nejvýraznější talent studentské sekce. V roce 2018 byla nominována na cenu Talenty Trójki. Její inscenace *S večerem přichází tíseň* získala nominace na rozličná divadelní ocenění.

ALEKSANDR PROWALIŃSKI
(* 1993)

Je výtvarný a vizuální umělec, světelný designér, malíř, grafik. Narodil se a vyrostl v Bělorusku, v Polsku žije od roku 2013. Je otevřeně neheterosexuální a v jeho tvorbě je silně přítomná tematika emancipace minorit. Absolvent Státní střední odborné umělecké školy v Minsku (obor malba) a Akademie výtvarných umění ve Varšavě (obor grafika). Vytváří olejomalby, lepty, akvatinty, koláže, k tvorbě pro divadlo ho v roce 2014 pozvala Jacqueline Sobiszewski. Od té doby spolupracoval na více než padesáti produkcích s divadelními i operními tvůrci a performery v Polsku i v zahraničí (např. Grzegorz Jarzyna, Krystian Lada, Ewelina Marciniak, Natalia Korczakowska, Jakub Skrzywanek, Małgorzata Wdowik, Marta Ziótek, Anna Nowicka). Soustředí se především na světelný design rozšířený o scénografii či kostýmy. Společně s Janem Baszakiem obdržel cenu Božská komedie za scénografii inscenace *S večerem přichází tíseň*.

JAN BASZAK
(* 1994)

Žije a pracuje mezi Štětínem a Berlínem. Absolvent Umělecké univerzity v Poznani a Akademie umění ve Štětíně. Věnuje se hlavně kresbě, sochařství, instalacím a šití. Zajímá se o design, architekturu, každodennost. Je členem kolektivu *Młode Suki* (Iga Świeściak, Grażyna Monika Olszewska), s nimiž performuje, tančí, zpívá a šije. Společně s Aleksandrem Prowalińským obdržel cenu Božská komedie za scénografii inscenace *S večerem přichází tíseň*.

ÉLEKTRA

+ debata po představení
SOFOKLÉS, ÁGNES KALI A BOTOND NAGY
MAĎARSKÉ DIVADLO V KLUŽI,
MAĎARSKO/RUMUNSKO

PÁTEK 12/4
19.30

Připravili jsme koncert.
Élektra je kytarová struna, na kterou jsme všichni v životě brnkali.
Élektra je hlas, který pohltil naše nitro.
Élektra není nic jiného než naše potlačovaná vůle něco udělat, náš bezmocný pohled z tramvaje směrem k zelenému parku.
Élektra je naše mantra bezmoci.
Élektra je světlo, které v určitých hodinách prozařuje okna kostelů, zalité určitou vůní květin.
Élektra je procházka po železnici, kterou se bojíme přejít bez sluchátek v uších.
Élektra je zvuk klepání na sousední dveře, jen aby nám otevřel náš vlastní život a my jsme nevěděli, jestli nás pustí dovnitř.
Élektra je meditační aplikace, kterou jsme si předplatili, ale nikdy ji neotevřeli.
Élektra je naše teplá postel, vedle které jsme se s babičkou učili modlit.
Élektra je vítr narážející do naší motocyklové helmy na dálnici vinoucí se kolem řepkového pole.
Élektra je ticho, z něhož začíná tiše zpívat pohled.

REŽIE A SVĚTELNÝ DESIGN: BOTOND NAGY
SCÉNA A KOSTÝMY: DRAGOȘ BUHAGIAR
DRAMATURGIE: ÁGNES KALI
HUDBA A ZVUKOVÝ DESIGN: CLAUDIU URSE

HRAJÍ: CSILLA ALBERT, ENIKŐ GYÖRGYJAKAB,
LÓRÁND VÁTA, TAMÁS KISS, RÓBERT KARDOS
M., ESZTER ROMÁN

Premiéra 13. června 2023.
Délka představení je 70 minut.
Určeno pro diváky od 13 let.
Představení je v maďarštině s českými titulky.

RECENZE

„To nejlepší v Élektře vychází ze setkání režisérovy ultrapoetické imaginace s prostorem, který je ohraničen pulzujícími, měkkými, vibrujícími stěnami z kožešin, vypovídá o životě a často přináší smrt (scénografie: Dragoș Buhagiar) a v neposlední řadě s hypnotickými vizuálními a zvukovými stopami a chumly (světelný design: Botond Nagy; původní hudba a zvukový design: Claudiu Urse). Ve scénách zalitých přízračnými světly a nevysvětlitelnými zvuky gesta herců vykreslují nezapomenutelné obrazy. V těchto obrazech ztrácí pomsta a odpuštění, odvaha a zbabělost, láska (k bratrovi, k sestře, k matce) a nenávisť (k bratrovi, k sestře, k matce) své kontury a splývají v onu okouzlující kvalitu, kterou jsme se naučili nazývat poezií. V těchto chvílích Élektra předkládá poezii v podobě živých obrazů / performativních instalací.“

Mihai Brezeanu: Élektra – Divadlo jako krátká sbírka básní (Liternet.ro, červen 2023)

BOTOND NAGY
(* 1993)

Je rumunský režisér, jeho divadelní práce se vyznačuje inovacemi a kreativitou. Vystudoval divadelní režii na Univerzitě umění v Târgu Mureș. Režiroval v Maďarském divadle v Kluži či Národním divadle v Bukurešti. V roce 2020 byla jeho inscenace *Domeček pro panenky* (Maďarské divadlo v Kluži) nominována na cenu za nejlepší režii na prestižním festivalu UNITER Awards a obdržel za ni od maďarského ministra Cenu za nejlepší režii. Toto ocenění bylo důkazem jeho schopnosti vdechnout klasickým dílům nový život, aktuálnost a emocionální rezonanci. Neustále se snaží zpochybňovat a nově definovat parametry divadla. Jeho inscenace připomínají techno-poetické instalace, jsou precizně vytvořené, aby vyvolávaly syrové emoce a provokovaly k introspekci. Ať už jde o reinterpretaci klasických textů, jako je *Macbeth*, *Heda Gablerová*, či *Tramvaj do stanice Touha*. S dramaturgem Mateiem Vișniecem pracuje na projektu *Trilogie brutality*, který je uměleckou reakcí na ruskou okupaci Ukrajiny. Zatím byly uvedeny dva projekty *The Word Progress On My Mothers's Lips Doesen't Ring True* (Národní divadlo v Bukurešti) a *The Homecoming* (Divadlo Matei Vișniec v Suceavě), oba v sezoně 2022/2023.

Program připravila Lenka Dombrovská
Grafická úprava Lucie Zelená
Foto na titulu Patrik Borecký

Festival pořádají a katalog vydávají Městská divadla pražská
(ředitel Daniel Příbyl, umělecký šéf Michal Dočekal)

Vstupenky zakoupíte na: www.mestskadivadlaprazska.cz

bnt attorneys
in CEE

KOMEDIE MĚSTSKÁ
DIVADLA PRAŽSKÁ **ROKOKOABC**

Státní fond kultury ČR

POLSKÝ
INSTITUT
PRAHA

hu

Lisztův institut - Maďarské kulturní centrum Praha
Liszt Intézet - Magyar Kulturális Központ Prága